

Hubungan antara Faktor Demografi dan Kecenderungan Keusahawanan di Kalangan Pelajar UTHM

Nadiatul Naqiah Yazid¹ & Noor Aslinda Abu Seman^{2*}

¹Jabatan Pengurusan Teknologi, Fakulti Pengurusan Teknologi dan Perniagaan, Universiti Tun Hussein Onn Malaysia, Parit Raja, Batu Pahat, 86400, Johor, MALAYSIA.

²Jabatan Pengurusan Perniagaan, Fakulti Pengurusan Teknologi dan Perniagaan, Universiti Tun Hussein Onn Malaysia, Parit Raja, Batu Pahat, 86400, Johor, MALAYSIA.

*Corresponding Author Designation

DOI: <https://doi.org/10.30880/rmtb.2020.01.01.076>

Received 30 September 2020; Accepted 01 November 2020; Available online 01 December 2020

Abstract: In recent years, many people want to venture into business. There are many demographic factors that can influence entrepreneurial tendencies among students. This study aims to identify the level of entrepreneurial tendencies among students and examine the relationship between demographic factors and entrepreneurial tendencies among students at UTHM. This study was conducted using quantitative methods and only focused on students in the Faculty of Technology and Business Management (FPTP). A total of 234 students were selected as the study sample. Questionnaire forms were used as research instruments. The data collected were analyzed using Statistical Package for Social Science (SPSS) software using descriptive analysis techniques, Mann-Whitney U and spearman correlation analysis. The results of this study found that the level of entrepreneurial tendencies among students is at a moderate level and there is a significant difference between the relationships of demographic factors namely gender, course of study and family background in influencing entrepreneurial tendencies. From the study that has been conducted, it is found that students have an entrepreneurial tendency through the factors of course of study. If more focus, encouragement and exposure are given to them, the probability for them to become entrepreneurs after graduation will be higher.

Keywords: Entrepreneurial Tendencies, Demographic Factors

Abstrak: Beberapa tahun kebelakangan ini, semakin ramai yang ingin menceburi bidang perniagaan. Terdapat banyak faktor demografi yang dapat mempengaruhi kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar. Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti tahap kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar dan

*Corresponding author: naslinda@uthm.edu.my

mengkaji hubungan di antara faktor demografi dan kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar di UTHM. Kajian ini dijalankan menggunakan kaedah kuantitatif dan hanya tertumpu pada pelajar tahun 4 di Fakulti Pengurusan Teknologi dan Perniagaan (FPTP). Seramai 234 orang pelajar dipilih sebagai sampel kajian. Borang soal selidik digunakan sebagai instrumen kajian. Data yang dikumpulkan dianalisis menggunakan perisian Statistic Package for Social Science (SPSS) dengan menggunakan teknik analisis deskriptif, Mann-Whitney U dan analisis korelasi spearman. Keputusan daripada kajian ini mendapati tahap kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar berada pada tahap sederhana dan terdapat perbezaan yang signifikan antara hubungan faktor-faktor demografi iaitu jantina, kursus pengajian dan latar belakang keluarga dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan. Dari kajian yang telah dijalankan didapati bahawa pelajar mempunyai kecenderungan keusahawanan melalui faktor kursus pengajian. Jika lebih tumpuan, galakan dan pendedahan diberikan kepada mereka, kebarangkalian untuk mereka menjadi usahawan setelah tamat pengajian kelak akan lebih tinggi.

Kata kunci: Kecenderungan Keusahawanan, Faktor demografi

1. Pengenalan

1.1 Latar Belakang Kajian

Tahap kecenderungan keusahawanan bergantung kepada beberapa faktor seperti pendidikan, rangkaian sosial, latar belakang keluarga, sikap, tingkah laku, budaya dan kepercayaan. Justeru, ciri-ciri keusahawanan juga merupakan satu lagi fakta yang boleh memberi kesan kepada kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar. Menurut Laporan Antarabangsa GEM dari tahun 2009 ke tahun 2015/16, Malaysia merupakan negara dari kalangan ekonomi di rantau Asia dengan pembiayaan dan infrastruktur fizikal disediakan secara meluas bagi memberi sokongan kepada keusahawanan. Namun, walaupun dengan faktor yang positif, kadar aktiviti keusahawanan pada tahap awal sepenuhnya negara adalah paling rendah di rantau ini. Selain itu, berdasarkan laporan tersebut juga, peratusan individu yang sedang dalam proses permulaan atau sudah menjalankan perniagaan baharu di Malaysia adalah 2.9% pada tahun 2015, berbanding dengan 5.9% pada tahun 2014 dan 6.6% pada tahun 2013 (SMEE Corp, 2016). Ini menunjukkan bahawa kesedaran pelajar terhadap keusahawanan semakin menurun dan masih ramai di antara mereka yang tidak mengejar peluang untuk berkecimpung dalam bidang keusahawanan dan inisiatif yang inovatif. Pada masa ini bilangan siswazah yang cenderung ke arah keusahawanan telah meningkat tetapi bilangan graduan yang mengambil bahagian sebagai usahawan masih rendah (Othman & Ishak, 2009). Kerajaan meletakkan keutamaan yang tinggi untuk membangunkan budaya keusahawanan di kalangan pelajar siswazah dan orang ramai lebih mementingkan bahawa tidak semua pelajar mempunyai niat atau keupayaan keusahawanan yang mencukupi untuk menjadi usahawan (Ahmad Yasruddin *et al.*, 2011).

Oleh itu, untuk meningkatkan bilangan usahawan, kecenderungan perlu dipelajari kerana ia adalah konsep utama apabila memahami sebab-sebab kejaya individu (Franco, Haase & Lautenschlager, 2010). Kecenderungan keusahawanan perlu dikaji kerana ia mempunyai impak yang penting dalam mempengaruhi keputusan seseorang itu untuk menjadi usahawan. Di samping itu, pelajar dengan pelbagai kursus mempunyai bilangan yang berbeza menjadi usahawan siswazah. Auken *et al.* (2006), menyatakan bahawa pelajar keusahawanan mempunyai kecenderungan yang lebih tinggi untuk memulakan perniagaan berbanding pelajar bukan keusahawanan. Terdapat beberapa faktor demografi yang harus dipertimbangkan untuk melihat pengaruh mereka terhadap kecenderungan keusahawanan. Mungai dan Ogot (2012) mendakwa bahawa kumpulan etnik yang berlainan mempunyai tingkah laku dan prestasi keusahawanan yang berlainan kerana mereka mengalami tradisi dan adat yang berlainan.

Selain itu, jantina juga mungkin mempengaruhi kecenderungan untuk menjadi usahawan di mana lelaki lebih berkemungkinan terlibat dalam keusahawanan berbanding wanita (Greene & Saridakis, 2007).

1.2 Pernyataan Masalah

Sesetengah pelajar memilih untuk menjadi usahawan dan ada yang tidak, walaupun mereka mempunyai pendidikan formal dalam usahawan. Akan ada kemungkinan besar di kalangan orang muda untuk memilih kerjaya keusahawanan jika universiti memberi mereka pengetahuan yang mencukupi serta aspirasi untuk keusahawanan (Turker dan Selcuk, 2009). Greene dan Saridakis (2007) dalam kajian mereka, menyatakan bahawa majoriti pelajar dalam kajian bukan perniagaan tidak mempunyai pengetahuan luas tentang subjek perniagaan dan tidak kuat dalam bidang pengkomersialan dan pemasaran. Malah, mereka mengalami kurang pendedahan dalam bidang keusahawanan berbanding dengan pelajar perniagaan. Walau bagaimanapun, mereka dari kajian bukan perniagaan seperti dari program pengkomputeran dan multimedia digalakkan untuk menyertai keusahawanan kerana kerajaan ingin melihat lebih banyak technoprenuer terutamanya dalam perusahaan kecil dan sederhana (PKS) di negara ini. Technopreneurship akan memberi peluang yang baik untuk graduan yang menganggur serta bagi mereka yang ingin memulakan perniagaan mereka sendiri (Ghaz Ghazali, 2011).

Hana dan Rani (2012) pula membuat kajian mengenalpasti sama ada faktor-faktor seperti sokongan keluarga, sokongan kewangan serta idola akan mempengaruhi kecenderungan keusahawanan dikalangan pelajar bukan jurusan perniagaan dan kajian ini telah membuktikan bahawa sokongan keluarga, idola serta sokongan kewangan mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar-pelajar bukan jurusan perniagaan. Selain itu, faktor demografik seperti jantina dan etnik juga diuji untuk melihat kecenderungan terhadap keusahawanan dan kemudian dibuat perbandingan dengan kajian-kajian lepas. Kajian menunjukkan faktor jantina dan etnik tidak mempengaruhi kecenderungan pelajar terhadap bidang keusahawanan (Ramayah dan Harun 2005). Berdasarkan kajian lepas, Hatak *et al.* (2015) juga melaporkan niat keusahawanan yang lebih rendah di kalangan wanita berumur 50 tahun ke atas kerana stereotaip gender. Walau bagaimanapun, kenaikan jumlah bilangan usahawan wanita pada tahun-tahun kebelakangan ini (Weiler dan Bernasek, 2001) telah memprovokasi pelbagai penyelidik menekankan lebih banyak persamaan jantina daripada perbezaan (Gupta *et al.*, 2004; Diaz-Garcia dan Jimenez-Moreno, 2010).

Beberapa kajian telah menyokong model peranan ibu bapa (de Wit dan van Winden, 1989; Crant, 1996) manakala yang lain menguatkan sokongan keluarga model (Dolton dan Makepeace, 1990; Evans dan Leighton, 1989). Menyokong perkara di atas model, Solesvik *et al.* (2012) melaporkan orientasi keusahawanan yang lebih tinggi di kalangan pelajar dengan latar belakang keluarga sendiri di kalangan pelajar Ukraine. Sebaliknya, Hatak *et al.* (2015) melaporkan tiada hubungan yang signifikan antara mempunyai ibu bapa keusahawanan dan niat keusahawanan yang tinggi. Kuckertz dan Wagner (2010) dalam mereka kajian pelajar Jerman melaporkan niat keusahawanan yang lebih tinggi di kalangan kejuruteraan pelajar ke atas pelajar perniagaan. Hasil yang sama dilaporkan oleh penyelidik lain di mana utama akademik didapati mempunyai pengaruh yang kuat terhadap niat keusahawanan (Wu dan Wu, 2008). Memandangkan dapatan dari pelbagai kajian mengenai pengaruh faktor demografi dan kecenderungan keusahawanan adalah berbeza-beza, maka kajian ini bertujuan untuk mengkaji pengaruh faktor demografi secara keseluruhan seperti jantina, latar belakang keluarga, dan kursus keusahawanan terhadap kecenderungan keusahawanan.

1.3 Persoalan Kajian

- (i) Apakah tahap kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM?
- (ii) Bagaimanakah hubungan di antara faktor demografi iaitu jantina, kursus pengajian dan latar belakang keluarga dan kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM?

1.4 Objektif Kajian

- (i) Menenalpasti tahap kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM.
- (ii) Mengkaji hubungan di antara faktor demografi iaitu jantina, kursus pengajian dan latar belakang keluarga dan kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM.

1.5 Kepentingan Kajian

Dari segi akademik, kajian ini dapat mengesahkan dapatan-dapatan daripada kajian lepas mengenai faktor demografi dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar. Namun begitu dapatan kajian lepas penyelidik kurang mengkaji kajian mengenai faktor demografi lain seperti jantina, latar belakang keluarga, dan kursus pengajian maka kajian ini dilakukan untuk menguji mengenai faktor demografi iaitu jantina, latar belakang keluarga, dan kursus pengajian dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM. Dari aspek praktikal, penemuan kajian ini adalah penting untuk meningkatkan pemahaman para pengkaji terhadap mengenai faktor demografi dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM. Kajian ini diharapkan dapat menenalpasti faktor demografi iaitu jantina, latar belakang keluarga, dan kursus pengajian dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM.

1.6 Skop Kajian

Tumpuan kajian ini ialah terhadap faktor demografi iaitu jantina, kursus pengajian dan latar belakang keluarga dan kecenderungan keusahawanan dalam kalangan pelajar UTHM. Responden dalam kajian ini adalah seramai 234 orang dalam kalangan pelajar Universiti Tun Hussein Onn Malaysia (UTHM). Fakulti yang terlibat ialah Fakulti Pengurusan Teknologi dan Perniagaan (FPTP). Kajian ini dijalankan secara tinjauan selama 28 minggu dan menggunakan borang soal selidik untuk mendapatkan data kajian iaitu kaedah kuantitatif.

2. Kajian Literatur

2.1 Definisi Usahawan dan Keusahawanan

Menurut Hisrich *et al.* (2008), secara umumnya, usahawan itu ialah individu yang mengambil risiko dan memulakan sesuatu perniagaan yang baru. Secara khususnya, mereka memfokuskan kepada definisi usahawan dari sudut ekonomi, psikologi dan ahli perniagaan. Dari sudut ekonomi, usahawan dilihat sebagai seseorang yang menggabungkan sumber, buruh, bahan dan aset-aset lain kepada satu kombinasi yang lebih baik nilainya dan juga seseorang yang memperkenalkan perubahan, inovasi dan cara yang baru dalam pasaran. Dari sudut psikologi pula, usahawan dikatakan muncul disebabkan oleh sesuatu paksaan atau kuasa, kehendak untuk mencapai sesuatu, untuk mengkaji dan menyempurnakan dengan jayanya, atau mungkin juga untuk keluar dari kawalan seseorang. Dari sudut perniagaan pula, usahawan dilihat secara negatifnya iaitu sebagai ancaman, pesaing yang agresif, manakala secara positifnya ia dianggap sebagai rakan sekutu, sumber keperluan, pelanggan atau seseorang yang mencipta kekayaan untuk orang lain (Siti Hawa Mohamed Idris, 2009).

Hisrich *et al.* (2008) pula mentakrifkan keusahawanan sebagai proses mencipta sesuatu yang baru dengan nilai-nilai yang tertentu, dengan menumpukan pada masa dan keupayaan, dan ia perlu seiring dengan faktor kewangan, psikik, risiko sosial dan menerima ganjaran dalam bentuk wang, kepuasan peribadi dan dilakukan secara berdikari. Kesimpulannya, keusahawanan adalah merupakan proses mengenal pasti dan mengeksploitasi sesuatu peluang supaya ia memberi nilai dalam usaha untuk mendapatkan keuntungan yang maksimum dengan mengandaikan segala risiko yang dihadapi dapat diselesaikan dengan sebaik mungkin (Manshor, 2014).

2.2 Kecenderungan Keusahawanan

Kecenderungan keusahawanan digambarkan sebagai motivasi yang mempengaruhi individu untuk meneruskan sesuatu usaha keusahawanan (Hisrich *et al.*, 2008). Menurut Bird dan Jelinek (1988), kecenderungan keusahawanan dilihat sebagai hubungan di antara usahawan sebagai individu dan bagaimana sesuatu usaha itu dirangka. Selain itu, menurut Krueger *et al.* (2000) pembentukan kecenderungan keusahawanan bergantung kepada sikap terhadap perlakuan yang disasarkan yang mana ia mencerminkan kepercayaan dan persepsi atau tanggapan seseorang itu. Ini bermakna bahawa kepercayaan seseorang terhadap bidang keusahawanan adalah sangat penting kerana ia mempengaruhi sikap mereka terhadap kecenderungan keusahawanan. Menurut Krueger *et al.* (2000) pula, kecenderungan adalah merupakan pembolehubah yang terbaik bagi mengukur sikap yang terancang terutama apabila sikap itu di anggap sebagai luar biasa, sukar dinyatakan dan melibatkan masa yang lama.

Kecenderungan terhadap keusahawanan juga berkaitan dengan sikap individu berkenaan terhadap risiko dan berdikari. Seseorang yang mempunyai kecenderungan keusahawanan yang tinggi akan mempamerkan sikap yang lebih positif terhadap risiko dan lebih berdikari (Douglas dan Shepherd, 2002). Dengan lain perkataan, menurut keputusan yang didapati dari kajian ini, mereka yang mempunyai kecenderungan keusahawanan yang tinggi mempamerkan sikap yang lebih positif terhadap risiko di samping mereka lebih berdikari dalam tingkah laku mereka. Kecenderungan keusahawanan juga dikaitkan dengan lima faktor utama seperti faktor ciri-ciri personal (keperluan kepada pencapaian, kawalan dalaman dan mengambil risiko), faktor persekitaran personal (status keluarga, jantina dan mempunyai keluarga yang memiliki perniagaan), faktor matlamat peribadi (menjadi ketua kepada perniagaan sendiri, jaminan kewangan dan wawasan, faktor persekitaran perniagaan (persaingan, sikap masyarakat terhadap perniagaan baru dan kemudahan pinjaman untuk berniaga) dan faktor idea perniagaan (Naffziger & Hornby, 1994). Kebanyakan kesusasteraan mengenai kecenderungan keusahawanan pelajar menunjukkan bahawa terdapat minat yang konsisten dalam mengenal pasti faktor-faktor yang mempengaruhi keinginan individu untuk menjadi seorang usahawan termasuklah faktor demografi.

2.3 Faktor Demografi

Faktor demografi yang menjadi tumpuan dalam kajian ini adalah jantina, latar belakang keluarga dan kursus keusahawanan.

(a) Jantina

Wanita cenderung kurang bernasib baik sebagai usahawan dalam bidang yang kebanyakannya didominasi oleh lelaki. Kajian terdahulu telah mencatatkan tahap kecenderungan keusahawanan yang lebih rendah antara wanita disebabkan oleh halangan tertentu jantina (Zellweger *et al.*, 2011; Zhao *et al.*, 2005). Usahawan wanita adalah minoriti berbanding usahawan lelaki. Tidak terdapat perbezaan yang signifikan antara kedua-dua jantina ke arah kepentingan mereka dalam keusahawanan (Shinnar *et al.*, 2012). Sedangkan Ishfaq *et al.* (2011) menyebutkan, terdapat perbezaan dari segi kecenderungan keusahawanan di mana lelaki lebih cenderung daripada wanita berdasarkan negara berpendapatan sederhana dan ia memperlihatkan banyak perbezaan dalam angka untuk negara berpendapatan rendah dan berpendapatan tinggi.

Dalam kajian lain juga, pelajar lelaki lebih tinggi kecenderungan keusahawanan berbanding pelajar wanita (Keat, Selvarajah & Meyer, 2011). Kennedy *et al.* (2003) mendakwa bahawa ia mempunyai perbezaan jantina yang besar dari segi persepsi tentang keusahawanan dan berbanding dengan perempuan, lelaki mempunyai kelayakan yang lebih tinggi dan keinginan untuk memulakan perniagaan. Beberapa kajian yang menemui lelaki lebih cenderung untuk menjadi usahawan daripada perempuan kerana kajiannya cenderung untuk menutupi sektor yang dikuasai oleh lelaki atau bukan wakil oleh

kedua-dua kumpulan (Yusof *et al.*, 2008). Tahap keusahawanan yang lebih rendah kecenderungan di kalangan wanita telah disebabkan oleh sikap purata yang lebih rendah, norma subjektif dan kawalan tingkah laku dilihat mengikut teori teori peranan (Eagly dan Karau, 2002). Keusahawanan telah dikaitkan dengan ciri-ciri seperti kebolehan mengambil risiko tinggi, orientasi pencapaian, dan sebagainya. Nampaknya wanita tidak dapat melihat ciri-ciri mereka yang selaras dengan ciri-ciri ini diperlukan untuk memulakan usahawan keusahawanan dengan jayanya (Orobia, 2013; Haus *et al.*, 2013). Ketidakseimbangan peranan ini merendahkan keyakinan diri wanita dan membuatnya mereka meremehkan kemahiran dan keupayaan mereka dalam memulakan usaha baru (Hyde dan Kling, 2001).

(b) Latar Belakang Keluarga

Model peranan ibu bapa dan model sokongan keluarga adalah dua rangka kerja yang sebahagian besarnya telah digunakan dalam kesusasteraan untuk menerangkan pengaruh latar belakang keluarga terhadap keusahawanan kecenderungan. Model peranan ibu bapa menyatakan bahawa individu dengan ibu bapa yang bekerja sendiri lebih banyak mungkin bekerja sendiri atau memulakan usaha keusahawanan terhadap individu yang tidak mempunyai perniagaan latar belakang keluarga. Model sokongan keluarga bercakap mengenai pengaruh sosial dan kewangan sokongan yang diberikan oleh keluarga. Beberapa kajian telah menyokong model peranan ibu bapa (de Wit dan van Winden, 1989; Crant, 1996) manakala yang lain menguatkan sokongan keluarga model (Dolton dan Makepeace, 1990; Evans dan Leighton, 1989).

Solesvik (2013) melaporkan orientasi keusahawanan yang lebih tinggi di kalangan pelajar dengan latar belakang keluarga sendiri di kalangan pelajar Ukraine. Sebaliknya, Hatak *et al.*, (2015) melaporkan tiada hubungan yang signifikan antara mempunyai ibu bapa keusahawanan dan niat keusahawanan yang tinggi. Berbeza dengan perkara di atas, Marques *et al.*, (2012) mendapati hubungan negatif antara keluarga latar belakang perniagaan dan niat keusahawanan dalam kajian di kalangan sekolah menengah pelajar di Portugal. Penemuan campuran ini jelas menggariskan keperluan untuk penyelidikan lanjut ke arah ini. Didapati bahawa pengaruh ibu bapa memberikan kesan tidak langsung ke atas personaliti anak-anak. Faktor latar belakang keluarga, hasil kajian Sabri (2002) mendapati anak kepada usahawan mempunyai kecenderungan lebih untuk menjadi usahawan. Ini mungkin terjadi kerana faktor pendedahan semenjak dari kecil lagi. Persepsi anak tersebut tentang keusahawanan sudah tentu dipengaruhi oleh pemikiran bapanya.

(c) Kursus Pengajian

Pendidikan adalah peralatan yang sangat penting untuk bersaing dalam perkataan perniagaan tanpa mengira sama ada pendidikan di sekolah atau di rumah (Nor Aishah & Yufiza, 2006). Menurut Yusuf *et al.* (2008), kecenderungan keusahawanan yang tinggi bukan sahaja di kalangan pelajar perniagaan tetapi juga ditemui di kalangan pelajar dari pelbagai program. Secara umum orang mungkin berfikir bahawa, mereka yang menjadi usahawan adalah orang yang mempunyai latar belakang pengajian perniagaan dan mereka yang mempelajari perniagaan akan menjadi seorang usahawan. Ia tidak semestinya mengambil kursus perniagaan mencerminkan bahawa seseorang berhasrat untuk menjadi seorang usahawan. Dalam kesusasteraan, ada bukti bercampur-campur untuk hubungan antara aliran pendidikan dan keusahawanan. Sebagai contoh, Kuckertz dan Wagner (2010) dalam mereka kajian pelajar Jerman melaporkan niat keusahawanan yang lebih tinggi di kalangan kejuruteraan pelajar ke atas pelajar perniagaan. Dalam kajian lain oleh Kennedy *et al.* (2003) mendedahkan bahawa pelajar perniagaan dan IT mempunyai hasrat tertinggi untuk menjadi seorang usahawan berbanding pelajar dari disiplin lain. Selain itu kajian juga menunjukkan bahawa pelajar dengan program ijazah dual yang termasuk kursus perniagaan mempunyai niat yang lebih tinggi untuk memulakan perniagaan mereka sendiri.

Kajian dilakukan oleh Zahariah *et al.* (2010) untuk mengkaji kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar perniagaan Malaysia dan responden dari universiti awam Malaysia. Hasilnya mendedahkan bahawa lebih daripada separuh daripada pelajar perniagaan yang 67.1%, cenderung menjadi seorang usahawan. Oleh itu ia memenuhi jangkaan bahawa pelajar perniagaan cenderung untuk meneruskan bidang keusahawanan. Solesvik *et al.* (2012) mendapati pelajar-pelajar perniagaan dan ekonomi yang terdedah kepada pendidikan perusahaan lebih bermotivasi untuk memulakan usaha ketika berbanding pelajar kejuruteraan tanpa pendedahan kepada kursus perusahaan tersebut. Ini menunjukkan bahawa pelajar perniagaan mempunyai lebih banyak peluang atau lebih cenderung untuk menjadi usahawan berbanding pelajar bukan perniagaan kerana mereka telah terdedah kepada keusahawanan semasa proses pembelajaran mereka.

Ahmad Yasruddin *et al.* (2011) mengkaji mengenai kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar di Politeknik Malaysia dan mendapati bahawa pelajar bukan teknikal lebih bersedia untuk menjadi usahawan berbanding pelajar teknikal. Dari kajian ini juga, pelajar bukan teknikal menganggap pengalaman pendidikan sebagai batu loncatan sebelum mereka melibatkan diri dalam keusahawanan. Di samping itu, 60% pelajar bukan teknikal bersetuju bahawa pengalaman pendidikan mereka telah memberi inspirasi kepada mereka untuk menjadi seorang usahawan. Greene & Saridakis (2007) juga mengkaji mengenai subjek yang diambil oleh pelajar dalam pendidikan tinggi dan niat mereka untuk menjadi usahawan. Mereka mendakwa bahawa pelajar dari kursus seni (seni, kemanusiaan atau bahasa) lebih mungkin menjadi usahawan berbanding dengan kursus lain. Walau bagaimanapun, pelajar dari segi sains dan pendidikan kurang berniat untuk menjadi usahawan kerana mereka dari program pendidikan mungkin sedang bekerja sejak mereka melibatkan diri dalam profesion pengajaran.

3. Metodologi Kajian

3.1 Rekabentuk Kajian

Reka bentuk kajian hendaklah bersesuaian dengan konsep kajian kerana ia menentukan jenis data, teknik pengumpulan data, kaedah pensampelan, jadual dan bajet (Hair *et al.*, 2007). Dalam konteks kajian ini, kaedah penyelidikan kuantitatif melalui borang soal selidik atau kaji selidik telah dipilih untuk mengumpulkan data di mana data dikumpulkan dan dianalisis dalam bentuk angka. Bougie *et al.* (2013) dan Creswell dan Zhang (2009) berhujah bahawa analisis kuantitatif lebih sesuai untuk penyelidikan yang bertujuan untuk mengenal pasti hubungan atau perbezaan antara dua atau lebih pemboleh ubah.

3.2 Kaedah Pengumpulan Data

Populasi terdiri daripada keseluruhan kumpulan orang yang ingin disiasat oleh penyelidik (Sekaran, 2000). Kajian penyelidikan ini dijalankan di Universiti Tun Hussein Onn Malaysia (UTHM). Dalam kajian ini, kerangka persampelan adalah satu set unsur-unsur dimana seorang penyelidik dapat memilih sampel kajian berdasarkan kepada sasaran populasi (Curriam, 2003). Anggaran jumlah pelajar tahun 4 di FPTP ialah 644 orang dan merujuk kepada Morgan dan Krejcie (2012), sampel bagi kajian ini adalah seramai 234 pelajar perlu dinilai oleh soal selidik yang sama. Semua responden dipilih secara rawak di kalangan pelajar Fakulti Teknologi & Perniagaan.

Instrumen yang digunakan dalam kajian ini ialah borang soal selidik. Instrumen dari kajian penyelidik terdahulu diubahsuai bagi mendapatkan data yang diperlukan untuk kajian. Borang soal selidik mengandungi tiga bahagian iaitu bahagian A, B dan C. Bahagian (A) melibatkan data demografi responden iaitu umur, jantina, bangsa, kursus pengajian, tahun pengajian dan pengalaman bekerja. Manakala bahagian (B) pula mengandungi soalan mengenai faktor-faktor demografi seperti, faktor latar belakang keluarga dan faktor kursus keusahawanan. Bahagian C mengandungi soalan yang berkaitan

tentang kecenderungan keusahawanan. Borang soal selidik yang dijalankan menggunakan Lima Skala Likert bagi kesemua item di bahagian B dan C seperti Sangat tidak setuju (STS) – 1, Tidak setuju (TS) – 2, Agak setuju (AS) – 3, Setuju (S) – 4, dan Sangat setuju (SS) – 5.

3.3 Analisis Kajian

Bagi memastikan bahawa instrumen yang digunakan adalah relevan dan boleh diguna pakai, kajian rintis telah dilakukan dan kesahihan dan kebolehpercayaan borang soal selidik tersebut telah dinilai. Dapatan kajian rintis yang dijalankan ke atas 30 orang responden menunjukkan nilai Cronbach Alpha bagi ketiga-tiga pembolehubah dalam kajian iaitu latar belakang keluarga, kursus pengajian dan kecenderungan keusahawanan yang mempunyai nilai alpha > 0.8 di mana mempunyai tahap kebolehpercayaan yang baik (Cronbach, 1951). Teknik analisis Mann-Whitney U dan analisis korelasi Spearman digunakan bagi mengkaji hubungan antara faktor demografi dengan kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar di Universiti Tun Hussein Onn Malaysia (UTHM). Data telah dianalisis menggunakan perisian Statistic Package for Social Science (SPSS) versi 20.

4. Analisis Data dan Dapatan Kajian

4.1 Latar Belakang Responden

Jadual 1 menunjukkan reponden adalah terdiri daripada perempuan iaitu seramai 123 orang (76.9%) berbanding lelaki seramai 37 orang (23.1%). Hal ini menjelaskan bahawa populasi pelajar tahun 4 di fakulti pengurusan teknologi dan perniagaan adalah terdiri daripada golongan perempuan. Berdasarkan kepada umur responden, majoriti responden adalah berumur dalam lingkungan usia 20 sehingga 22 tahun dengan jumlah seramai 121 orang (75.6%). Manakala responden yang paling sedikit terlibat dalam kajian ini berusia dalam lingkungan 26 tahun dan ke atas seramai 2 orang (1.3%). Bilangan pelajar tahun 4 di fakulti pengurusan teknologi dan perniagaan didominasi oleh kaum melayu seramai 139 orang (86.9%), diikuti oleh kaum cina antara kedua tertinggi dengan jumlah 15 orang (9.4%) dan responden dari bangsa india seramai 5 orang (3.1%) dan lain-lain hanya seorang sahaja mencatatkan pengurangan dalam kajian ini. Seterusnya, bagi kursus pengajian pula telah mencatatkan majoriti responden terdiri daripada Jabatan Pengurusan dan Teknologi (BPA) seramai 63 orang (39.4%) diikuti dengan Jabatan Pengurusan Pembinaan (BPD) seramai 52 orang (32.5%) dan Jabatan Pengurusan Pengeluaran dan Operasi (BPB) seramai 45 orang (28.1%). Majoriti responden telah mempunyai pengalaman bekerja dalam sektor swasta dengan jumlah seramai 66 orang (41.3%). Namun, bilangan peratusan menunjukkan responden yang tidak mempunyai pengalaman bekerja adalah kedua tertinggi seramai 55 orang (34.4%). Seterusnya, responden yang mempunyai pengalaman bekerja sendiri seramai 32 orang

Jadual 1: Taburan responden

Ciri-ciri	Kategori	Frekuensi	Peratusan (%)
Umur	20-22	121	75.6
	23-25	37	23.1
	26 dan ke atas	2	1.3
Jantina	Lelaki	37	23.1
	Perempuan	123	76.9
Bangsa	Melayu	139	86.9
	Cina	15	9.4
	India	5	3.1
	Lain-lain	1	0.6
Kursus pengajian	(BPA)	63	39.4
	(BPB)	45	28.1
	(BPD)	52	32.5
Pengalaman bekerja	Sektor kerajaan	7	4.4
	Sektor swasta	66	41.3

Bekerja sendiri	32	20.0
Tidak bekerja	55	34.4

4.2 Analisis Kebolehpercayaan

Jadual 2 menunjukkan keputusan kajian sebenar ketiga-tiga pembolehubah yang mempunyai nilai $\alpha > 0.8$ di mana mempunyai tahap kebolehpercayaan yang baik.

Jadual 2: Ujian kebolehpercayaan pembolehubah

Pembolehubah	Cronbach Alpha	Bilangan Soalan
Latar Belakang Keluarga	0.899	7
Kursus Keusahawanan	0.838	5
Kecenderungan Keusahawanan	0.873	11

4.3 Tahap Kecenderungan Keusahawanan di kalangan pelajar UTHM

Jadual 3 menunjukkan nilai min, sisihan piawai dan tahap persetujuan bagi setiap item dalam kecenderungan keusahawanan. Nilai min yang paling tinggi adalah menerusi item ke 9 di mana majoriti responden sangat bersetuju dengan pernyataan “KK9” ($m=3.89$, $sp=0.942$). Walau bagaimanapun, terdapat juga segelintir responden yang sedikit setuju dengan item ke 10 iaitu yang menggambarkan “KK10” ($m=2.74$, $sp=1.083$). Oleh itu, tahap persetujuan bagi item ke 10 berada pada tahap sederhana berbanding item ke 9 mempunyai tahap persetujuan yang tinggi. Namun, jumlah purata keseluruhan bagi min dan sisihan piawai ialah ($m=3.58$, $sp=0.988$) dimana ia berada di tahap yang sederhana.

Jadual 3: Tahap kecenderungan keusahawanan

Bil	Item	Min	Sisihan Piawai	Tahap Persetujuan
1	KK1	3.77	0.998	Tinggi
2	KK2	3.71	1.007	Tinggi
3	KK3	3.55	1.000	Sederhana
4	KK4	3.81	0.981	Tinggi
5	KK5	3.74	0.933	Tinggi
6	KK6	3.87	0.979	Tinggi
7	KK7	3.46	0.977	Sederhana
8	KK8	3.53	1.046	Sederhana
9	KK9	3.89	0.942	Tinggi
10	KK10	2.74	1.083	Sederhana
11	KK11	3.36	0.927	Sederhana
Jumlah		3.58	0.988	Sederhana

4.4 Hubungan antara Faktor Demografi dan Kecenderungan Keusahawanan

Ujian Mann-Whitney U dan Kolerasi Spearman digunakan untuk menentukan sama ada faktor demografi iaitu jantina, latar belakang keluarga dan kursus keusahawanan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM. Keputusan analisis normaliti antara faktor demografi dan kecenderungan keusahawanan mencatatkan keputusan yang tidak normal iaitu < 0.05 melalui ujian Kolmogorov-Smirnov.

Analisis Mann-Whitney U digunakan untuk melihat perbezaan antara lelaki dan perempuan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan. Jadual 4 menunjukkan jumlah kebarangkalian sesuatu yang berlaku secara tidak sengaja tidak sama dengan atau kurang daripada 0.05. Perkara yang sama

ditunjukkan oleh kira-kira kepentingan statistik yang dikira perbezaan ($p=0.302$). Oleh itu, hasilnya menunjukkan perbezaan yang ketara atau tidak signifikan antara lelaki dan perempuan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan ini.

Jadual 4: Hubungan antara faktor jantina (FJ) dan kecenderungan keusahawanan (KK)

Kecenderungan keusahawanan	
Mann-Whitney U	2021.000
Wilcoxon W	9647.000
Z	-1.032
Asymp. Sig. (2-tailed)	.302

Ujian kolerasi digunakan bagi mengkaji hubungan antara faktor demografi dan kecenderungan keusahawanan. Kajian ini ditentukan melalui keputusan ujian Spearman. Hasil dapatan kajian dalam Jadual 5 menunjukkan bahawa latar belakang keluarga mempunyai hubungan yang rendah terhadap kecenderungan keusahawanan dengan jumlah ($r=0.390^{**}$, $p=0.000$).

Jadual 5: Hubungan antara latar belakang keluarga (FLBK) dan kecenderungan keusahawanan (KK)

		FLBK	KK
FLBK	Korelasi Spearman	1.000	.390**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	160	160
KK	Korelasi Spearman	.390**	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	160	160

Manakala, dalam Jadual 6 menunjukkan kursus keusahawanan mempunyai hubungan yang sederhana terhadap kecenderungan keusahawanan dengan jumlah ($r=0.685^{**}$, $p=0.000$).

Jadual 6: Hubungan antara kursus keusahawanan (FKK) dan kecenderungan keusahawanan (KK)

		KK	FKK
KK	Korelasi Spearman	1.000	.685**
	Sig. (2-tailed)		.000
	N	160	160
FKK	Korelasi Spearman	.685**	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	
	N	160	160

5. Perbincangan dan Kesimpulan

5.1 Perbincangan

Ujian Mann-Whitney U dan Kolerasi Spearman digunakan untuk menentukan sama ada faktor demografi iaitu jantina, latar belakang keluarga dan kursus keusahawanan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar UTHM. Keputusan analisis normaliti antara faktor demografi dan kecenderungan keusahawanan mencatatkan keputusan yang tidak normal iaitu < 0.05 melalui ujian Kolmogorov-Smirnov. Bagi melihat perbezaan antara lelaki dan perempuan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan, hasil ujian Mann-Whitney U menunjukkan perbezaan

yang tidak signifikan ($p = 0.302 > 0.05$) antara lelaki dan perempuan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan ini. Kajian ini disokong oleh Shinnar *et al.* (2012) dengan menunjukkan keputusan yang tidak signifikan antara kedua-dua jantina iaitu lelaki dan perempuan kecenderungan mereka dalam keusahawanan. Dari penemuan yang dihasilkan dari kajian, ia menunjukkan bahawa jenis jantina tidak mempengaruhi kecenderungan di kalangan pelajar untuk menjadi seorang usahawan. Sama ada lelaki atau perempuan, kedua-duanya mempunyai peluang yang sama untuk menjadi seorang usahawan di masa depan (Manshor, 2014). Menurut dapatan kajian yang dilakukan oleh Wan Shukry (2004) adalah berdasarkan kajian yang dilakukan ke atas pelajar Universiti Utara Malaysia, faktor jantina tidak menunjukkan perbezaan kecenderungan keusahawanan pelajar yang signifikan (lelaki = 3.96, perempuan = 3.76).

Manakala, bagi melihat pengaruh latar belakang keluarga terhadap kecenderungan keusahawanan, hasil ujian Spearman menunjukkan hubungan yang signifikan dengan nilai kolerasi $r=0.390^{**}$, $p=0.000$. Ini menunjukkan bahawa faktor latar belakang keluarga memainkan peranan dalam menentukan kecenderungan seseorang untuk menceburkan diri dalam bidang keusahawanan. Tan *et al.* (1995) mendapati bahawa 61.5% daripada mereka yang cenderung menjadi usahawan memang berasal dari keluarga yang mempunyai perniagaan sendiri dan hanya 44.1% sahaja adalah dari keluarga yang tidak mempunyai latar belakang perniagaan. Solesvik *et al.* (2012) dan Sabri (2002) mendapati anak kepada usahawan mempunyai kecenderungan lebih untuk menjadi usahawan. Ini mungkin terjadi kerana faktor pendedahan semenjak dari kecil lagi. Persepsi anak tersebut tentang keusahawanan sudah tentu dipengaruhi oleh pemikiran bapanya.

Hasil ujian kolerasi Spearman juga menunjukkan kursus pengajian mempunyai hubungan yang signifikan terhadap kecenderungan keusahawanan dengan nilai kolerasi $r=0.685^{**}$, $p=0.000$. Hal ini disokong oleh kajian yang dibuat oleh Yusuf *et al.* (2008) dan Zahariah *et al.* (2010) mendapati bahawa terdapat kesan yang signifikan antara program yang didaftar oleh pelajar dengan hasrat mereka menjadi usahawan dan mereka mendapati bahawa pelajar perniagaan cenderung mempengaruhi cara niat jika mereka adalah kumpulan dengan program lain. Ini menunjukkan bahawa pelajar perniagaan mempunyai pengaruh yang lebih tinggi terhadap niat di kalangan pelajar lain untuk meneruskan kerjaya mereka sebagai seorang usahawan.

5.2 Kesimpulan

Sebagai kesimpulan, faktor demografi sangat penting dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar. Beberapa faktor yang telah disenaraikan termasuk jantina, latar belakang keluarga dan kursus keusahawanan. Seseengah penyelidik bersetuju untuk mengaitkan jantina dengan kecenderungan ke arah keusahawanan di mana mereka mendapati lelaki lebih berhasrat untuk menjadi seorang usahawan berbanding responden wanita. Perkara yang sama berlaku untuk faktor-faktor demografi yang lain di mana latar belakang keluarga misalnya, minoriti menunjukkan mempunyai kecenderungan keusahawanan yang tinggi. Secara keseluruhannya, dapatan kajian menunjukkan kesemua faktor demografi yang dikaji menunjukkan hubungan yang signifikan dalam mempengaruhi kecenderungan keusahawanan. Oleh itu, galakan dan pendedahan dari aspek demografi perlu diberi perhatian di mana kebarangkalian pelajar menjadi usahawan setelah tamat pengajian kelak akan lebih tinggi. Menurut Wan Syukry (2004) pengkajian terhadap faktor-faktor yang diuji mampu dijadikan panduan untuk meningkatkan lagi usaha ke arah melahirkan barisan usahawan yang mampan ke arah menggalakkan perkembangan pembangunan keusahawanan negara.

Penghargaan

Kajian ini dilakukan dengan kerjasama yang baik di kalangan pelajar Universiti Tun Hussein Onn Malaysia (UTHM) dari pelbagai fakulti. Terima kasih kepada semua pihak yang membantu, terutama pelajar yang telah bersedia menjadi responden untuk sesi temu bual berstruktur yang dijalankan.

Rujukan

- Ahmad Yasruddin Md Yasin, Nik Abdul Aziz Nik Mahmood and Nik Azyyati Nik Jaafar. (2011). Students' entrepreneurial inclination at a Malaysian Polytechnic: a preliminary investigation. *International Education Studies*, 4(2), 198-205.
- Auken, H.V., Stephens, P., Fry, F.L. and Silva, J. (2006). Role model influences on entrepreneurial intentions: A comparison between USA and Mexico. *Entrepreneurship Management*, 2(2), 325-336. Doi:10.1007/s11365-006-0004-1
- Bird, B., & Jelinek, M. (1988). The operation of entrepreneurial intentions.
- Bougie, E., Kelly-Scott, K., & Arriagada, P. (2013). *The education and employment experiences of First Nations people living off reserve, Inuit, and Métis: Selected findings from the 2012 Aboriginal Peoples Survey*. Statistics Canada= Statistique Canada.
- Crant, J. M. (1996). The proactive personality scale as a predictor of entrepreneurial intentions. *Journal of small business management*, 34, 42-49. 52
- Creswell, J. W., & Zhang, W. (2009). The application of mixed methods designs to trauma research. *Journal of Traumatic Stress: Official Publication of The International Society for Traumatic Stress Studies*, 22(6), 612-621.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *psychometrika*, 16(3), 297-334.
- De Wit, G., & Van Winden, F. A. (1989). An empirical analysis of self-employment in the Netherlands. *Small Business Economics*, 1(4), 263-272.
- Díaz-García, M. C., & Jiménez-Moreno, J. (2010). Entrepreneurial intention: the role of gender. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 6(3), 261-283.
- Dolton, P. J., Makepeace, G. H., & Inchley, G. D. (1990). The early careers of 1980 graduates. *Research Paper*, 78, 1-90.
- Doughlas, E.J., & Shepherd, D.A. (2002). Self-Employment as a Career Choice: *Attitudes, Entrepreneurial Intentions, and Utility Maximization Entrepreneurship Theory and Practice*, 81-90.
- Eagly, A. H., & Karau, S. J. (2002). Role congruity theory of prejudice toward female leaders. *Psychological review*, 109(3), 573.
- Evans, D. S., & Leighton, L. S. (1989). Some empirical aspects of entrepreneurship. *The American Economic Review*, 79(3), 519-535.
- Franco, M., Haase, H., & Lautenschläger, A. (2010). Students' entrepreneurial intentions: an inter-regional comparison. *Education+ Training*, 52(4), 260-275.
- Ghaz Ghazali (2011, December 11). Technopreneurship: *A promising call for the unemployed*. BorneoPost Online. Diambil daripada <http://www.theborneopost.com/2011/12/11/technopreneurship-a-promising-call-for-the-unemployed/>

- Greene, F. J., & Saridakis, G. (2007). Understanding the factors influencing graduate entrepreneurship. *National Council for Graduate Entrepreneurship Research Report, 1*, 2007.
- Gupta, V., MacMillan, I. C., & Surie, G. (2004). Entrepreneurial leadership: developing and measuring a cross-cultural construct. *Journal of business venturing, 19*(2), 241-260.
- Hair Jr, J. F., Money, A. H., Samouel, P., & Page, M. (2007). *Research Methods for Business*. John Wiley & Sons. Ltd. USA.
- Hana, S., & Rani, A. (2012). *A Study of Relationship Between Family Support, Role Model and Financial Support Towards Entrepreneurial Inclination Among UUM Non-Business Students* (Doctoral dissertation, Universiti Utara Malaysia).
- Hatak, I., Harms, R., & Fink, M. (2015). Age, job identification, and entrepreneurial intention. *Journal of Managerial Psychology, 30*(1), 38-53.
- Haus, I., Steinmetz, H., Isidor, R., & Kabst, R. (2013). Gender effects on entrepreneurial intention: A meta-analytical structural equation model. *International Journal of Gender and Entrepreneurship, 5*(2), 130-156.
- Hyde, S.J., & Kling, K. C. (2001). Women, motivation, and achievement. *Psychology of women quarterly, 25*(4), 364-378.
- Ishfaq Ahmed, Muhammad Aamir and Hafiza Arooj Ijaz. (2011). External factors and entrepreneurial career intentions; moderating role of personality traits. *International Journal of Academic Research, 3*(5), 262-267.
- Keat, O. Y., Selvarajah, C., & Meyer, D. (2011). Inclination towards entrepreneurship among university students: An empirical study of Malaysian university students. *International Journal of Business and Social Science, 2*(4).
- Kennedy, J., Drennan, J., Renfrow, P., & Watson, B. (2003). The influence of role models on students' entrepreneurial intentions. *Queensland Review, 10*(1), 37-52.
- Krueger Jr, N. F., Reilly, M. D., & Carsrud, A. L. (2000). Competing models of entrepreneurial intentions. *Journal of business venturing, 15*(5-6), 411-432. 55
- Kuckertz, A. dan Wagner M. (2010). The influence of sustainability orientation on entrepreneurial intentions – investigating the role of business experience. *Journal of Business Venturing in press*.
- Manshor, Z. (2014). *Kajian Kecenderungan Keusahawanan Di Kalangan Pelatih Pusat Giat Mara Negeri Kedah Oleh Zaihana Manshor*.
- Marques, C. S., Ferreira, J. J., Gomes, D. N., & Gouveia Rodrigues, R. (2012). Entrepreneurship education: How psychological, demographic and behavioural factors predict the entrepreneurial intention. *Education+ Training, 54*(8/9), 657-672.
- Mungai, Esther & Ogot, Madara. (2012). Gender, Culture and Entrepreneurship in Kenya. *International Business Research, 5*. 10.5539/ibr.v5n5p175.
- Naffziger, D. W., & Hornby, J. (1994). S. and Kuratko. DF., " A proposed research model of entrepreneurship.," *CIRlreprepre512iip 77leory cerId Prnctice, 7*, 34-49.
- Nor Aishah & Yufiza (2006). *Motivating factors that influence class F contractors to become entrepreneurs. Jurnal Pendidikan, 31*,107-121. Diakses daripada <http://journalarticle.ukm.my/186/1/1.pdf>

- Orobia, L. A. (2013). Gender differences in working capital management amongst small business owners in Uganda. *Journal of Economics and Behavioral Studies*, 5(4), 226.
- Othman, N. H., & Ishak, S. B. (2009). Attitude towards choosing a career in entrepreneurship amongst graduates. *European Journal of Social Sciences*, 10(3), 419-434. 56
- Ramayah, T., & Harun, Z. (2005). Entrepreneurial intention among the student of Universiti Sains Malaysia (USM). *International Journal of Management and Entrepreneurship*, 1(1), 8-20.
- Sabri, H. (2002). *Pengenalan kepada perniagaan: mengurus perniagaan dalam perspektif Malaysia*. Singapore: Thomson Learning
- Shinnar, R. S., Giacomini, O., & Janssen, F. (2012). Entrepreneurial perceptions and intentions: The role of gender and culture. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 36(3), 465-493.
- Siti Hawa, M.I. (2009). Kecenderungan keusahawanan di kalangan pelajar bidang kejuruteraan di institute pengajian tinggi awam di kawasan Utara Semenanjung Malaysia. Unpublished Thesis. Master. University Utara Malaysia.
- Hisrich, R.D., Peters, M.P & Shephard D.A. (2008). *Entrepreneurship (International Edition)*. Singapore: The McGraw-Hill Education Asia.
- SMECorp (2016). *Laporan Tahunan PKS 2015/16*. Diambil pada Mac 27, 2020 daripada <http://www.smeCorp.gov.my/index.php/en/laporan-tahunan/1708-laporan-tahunan-pks-2015-16>
- Solesvik, M. Z., Westhead, P., Kolvereid, L., & Matlay, H. (2012). Student intentions to become self-employed: the Ukrainian context. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 19(3), 441-460.
- Tan, W. L., Siew, L. K., Tan, W. H., & Wong, S. C. (1995). Entrepreneurial spirit among tertiary students in Singapore. *Journal of Enterprising Culture*, 3(02), 211-227.
- Turker, D. & Selçuk, S. (2009). Which factors affect entrepreneurial intention of university students?. *Journal of European industrial training*, 33(2), 142-159.
- Wan Syukry Wan Drani. (2004). Pengaruh Personaliti Terhadap Kecenderungan Keusahawanan, 1–158. Retrieved from http://etd.uum.edu.my/1463/1/WAN_SHUKRY_B.WAN_DRANI.pdf
- Weiler, S., & Bernasek, A. (2001). Dodging the glass ceiling? Networks and the new wave of women entrepreneurs. *The social science journal*, 38(1), 85-103.
- Wu, S & Wu, L. (2008). The impact of higher education on entrepreneurial intentions of university students in China. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 15 (4), pp. 752-774 retrieved from www.emeraldinsight.com/1462-6004.htm
- Yusof, M., Sandhu, M. S., & Jain, K. K. (2008). Entrepreneurial inclination of university students: A case study of students at Tun Abdul Razak University (UNITAR). *UNITAR e-Journal*, 4(1), 1-14.
- Zahariah Mohd Zain, Amalina Mohd Akram, & Erlane K Ghani. (2010). Entrepreneurship Intention among Malaysian Business Students. *Canadian Social Science*. 6 (3), pp. 34-44.
- Zellweger, T., Sieger, P., & Halter, F. (2011). Should I stay or should I go? Career choice intentions of students with family business background. *Journal of Business Venturing*, 26(5), 521-536.
- Zhao, H., Seibert, S. E., & Hills, G. E. (2005). The mediating role of self-efficacy in the development of entrepreneurial intentions. *Journal of applied psychology*, 90(6), 1265.